

Betwisting kadastraal inkomen - scheidsrechterlijke procedure

Auteur(s): Stefaan Van Crombrugge
Editie: 1386 p. 14
Publicatiedatum: 21 mei 2014

Rechtbank/Hof: Gent
Datum van uitspraak: 19 november 2013
Wetboek: W.I.B. 92
Artikel: 497

Betwisting kadastraal inkomen - scheidsrechterlijke procedure

Behoudens een enkele uitzondering, kan de belastingplichtige tegen het hem betekend kadastraal inkomen bezwaar indienen bij de ambtenaar belast met de controle van het kadaster (art. 497 e.v. WIB 1992). Dat bezwaar geeft aanleiding tot onderhandelingen. Indien deze onderhandelingen niet tot een akkoord leiden, kan een scheidsrechterlijke beslissing worden gevorderd (art. 501 *bis*, § 2 WIB 1992). De Koning bepaalt de regelen in verband met die arbitrageprocedure (art. 502 WIB 1992). Men vindt deze in het KB van 10 oktober 1979 tot uitvoering van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen op het stuk van onroerende fiscaliteit. Dit KB maakt de vrederechter bevoegd om één of drie scheidsrechters te benoemen.

Het verslag van de scheidsrechter bedoeld bij de artikelen 14 tot 18 van het KB van 10 oktober 1979 is niet te beschouwen als een scheidsrechterlijke beslissing zoals bedoeld bij de artikelen 1676 e.v. Ger.W. Het is slechts een bindend deskundig advies, specifiek door de fiscale wetgeving bepaald voor het geval er betwisting is over de omvang van het kadastraal inkomen en de betrokken partijen niet tot een akkoord kunnen komen. Artikel 15, eerste alinea van het KB van 10 oktober 1979 heeft het over een "beredeneerd advies". Anders dan voor arbitrage in de zin van het Gerechtelijk Wetboek, wordt er geen overeenkomst tot arbitrage tussen partijen gesloten, maar is de scheidsrechterlijke procedure verplicht indien er bezwaar wordt ingediend en niet tot een akkoord kan gekomen worden. Ten slotte ligt de opdracht van de scheidsrechter vast in het KB van 10 oktober 1979 en wordt hij niet vrij door de partijen bepaald.

Volgens artikel 18 van het KB van 10 oktober 1979 is het de vrederechter die in beginsel exclusief bevoegd is om de nietigheid uit te spreken van het scheidsrechterlijk verslag en dan bij hetzelfde vonnis een of drie nieuwe scheidsrechters te benoemen. Volgens dezelfde bepaling zou de vrederechter dit maar mogen doen bij overtreding van de wettelijke en reglementaire bepalingen of bij schending van de hoofdzakelijke vormen. In de optiek van het KB van 10 oktober 1979 is immers voor het overige het scheidsrechterlijk verslag bindend en niet voor enig rechtsmiddel vatbaar.

Evenwel moet volgens het hof van beroep te Gent worden aanvaard dat het artikel 18 van het KB van 10 oktober 1979 de artikelen 10 en 11 Gw. schendt doordat het aan de vrederechter enkel toelaat het scheidsrechterlijk verslag nietig te verklaren bij overtreding van de wettelijke en reglementaire bepalingen of bij schending van de hoofdzakelijke vormen, en hem niet toelaat, in tegenstelling tot wat het geval is bij een deskundig onderzoek zoals geregeld in het Gerechtelijk Wetboek, enige toetsing uit te oefenen over de bepaling van het kadastraal inkomen door de scheidsrechter (vgl. Arbitragehof 21 juni 2000, nr. 79/2000, B.5.3). Op dat punt dient artikel 18 van het KB van 10 oktober 1979 buiten toepassing te worden gelaten (art. 159 Gw.).

De vrederechter is de rechter die de scheidsrechter(s) benoemt, het verslag van de scheidsrechter(s) nietig verklaart en de nieuwe scheidsrechter(s) benoemt, dit alles in het kader van zijn exclusieve bevoegdheid daartoe, voortvloeiend uit de bepalingen van het KB van 10 oktober 1979. Er moet dan ook worden aangenomen dat de vrederechter ook exclusief bevoegd is om het scheidsrechterlijk verslag nietig te verklaren indien de bepaling van het kadastraal inkomen in het verslag van de scheidsrechter(s) niet voldoet en dus om andere redenen dan overtreding van de wettelijke en reglementaire bepalingen of schending van de hoofdzakelijke vormen, en ook exclusief bevoegd is om daarbij aansluitend nieuwe scheidsrechters te benoemen.